

Nr 109.

Av herr **Hedqvist**, om årligt understöd åt arbetaren B. O. Goding.

Arbetaren Bror Oskar Goding, vilken varit anställd vid telegrafverkets verkstad i Nynäshamn som städare under tiden $7/4$ 1919— $31/12$ 1936, kunde vid sistnämnda tidpunkt på grund av uppnådd hög ålder och därav föranledd minskad arbetsförmåga ej beredas fortsatt arbete. Goding var under hela denna tid anställd som entreprenör tillsammans med en annan nu avliden arbetare. Båda arbetarna stodo för entreprenaden, och summan härav, 8,000 kronor, delades lika mellan dem. Entreprenadsumman utbetalades på så sätt att var och en av dem var 14 dag erhöll en mot denna tid svarande del av entreprenadsumman. Arbetstiden för var och en av dem uppgick till i genomsnitt 48 timmar pr vecka. Efter tidpunkten för Godings avsked övertogs städningsarbetet av andra arbetare, vilka dock fortfarande utförde detsamma på entreprenad. Goding fick då efter överenskommelse med dessa hjälpa dem i arbetet med i genomsnitt tre dagar i veckan. Avlöning härför erhöll han då av de nya entreprenörerna. År 1940 träffades mellan verkstadsledningen och Telegraf- och telefonmannaförbundets avdelning på platsen kollektivavtal för de arbetare, vilka innehade entreprenaden, och därmed upphörde detsamma, vilket hade till följd att Goding därmed helt avkopplades från arbetet. Han var, på grund av den omständigheten att han som entreprenör handhaft detta arbete, icke berättigad till tjänstepension enligt tjänstepensionsreglementet för arbetare när han av ovan anförda skäl icke kunde ifrågakomma vid ny entreprenads utlämnande.

Goding är nu, på grund av sin höga ålder, icke i stånd att genom förvärvsarbete skaffa sig någon inkomst. Hustrun är på grund av reumatisk sjukdom oförmögen till annat arbete än hemmets skötsel. Åldersbetyg för Goding jämte intyg från kommunalkamrerare H. Hammarström i Nynäshamn rörande Godings ekonomiska förhållanden komma att överlämnas till vederbörande utskott.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte bevilja Bror Oskar Goding ett årligt understöd (riksdagspension) till ett belopp som efter riksdagens prövning kan anses skäligt.

Stockholm den 22 januari 1942.

Sven Hedqvist.